

TANRI HALKININ İLİŞKİLERİ (MAT. 18. BÖLÜM)

7. ÇALIŞMA: KARDEŞİNİ HOR GÖRMEK (Mat. 18:10-11)

HOR GÖRME BENİ

Aşağıda Aşık Veysel'in bir türküsünün sözlerini okuyacağız. Dilerseniz bu türküyü linkten de dinleyebilirsiniz. Okuduktan, dinledikten sonra soruları aramızda cevaplandıralım.

Türküyü bu linkten dinleyebilirsiniz:

<https://www.youtube.com/watch?v=Dt5Obi6Gs9E>
(<https://www.youtube.com/watch?v=Dt5Obi6Gs9E>)

Beni hor görme kardeşim
Sen altınsın ben tunç muyum?
Aynı vardan var olmuşuz
Sen gümüşsün ben saç mıyım?

Ne var ise sende bende
Aynı varlık her bedende
Yarın mezara girende
Sen toksun da

Ne var ise sende bende
Aynı varlık her bedende
Yarın mezara girende
Sen Toksun da ben aç mıyım?

Kimi molla kimi derviş
Allah bize neler ve Kimi arı çiçek dermiş
Sen balsın da ben cec miyim?

Topraktan cümle beden
Nefsini öldür ölmeden
Böyle emretmiş yaradan
Sen kalemsin ben uç muyum?

Tabiata Veysel Aşık
Topraktan olduk kardaşık
Aynı yolculuyuz yoldaşık
Sen yolcusun ben bac mıyım?

Türküde Aşık Veysel “hor görme” konusunda çok güzel yazmış.

Soru 1: *Bu türkü size neler düşündürdü? Birlikte cevaplandıralım, sonra diğer soruya geçelim.*

Soru 2: *Kilise içinde böyle bir hor görme tutumu olması size ne hissettirir? Birlikte cevaplandıralım, sonra konumuza devam edelim.*

KENDİMİZİ KAYIRAN ÖNYARGI

Aşağıdaki yazıyı yüksek sesle okuyalım. Sondaki soruları birlikte cevaplandıralım.

İnsanlar, kötü davranışlardan çok iyi davranışlar için ve başarısızlıklardan çok başarılar için sorumluluğu kabul eder. Onlarca deneyde insanlar, onlara bir işi becerdikleri söylendiğinde takdir kabul etmeye hazır olur. Ama başarısız oldukları söylenirse, sık sık başarısızlığın sebebinin kötü talih veya imkânsız şartlar gibi dış etkenlere bağlı olduğunu belirtirler...

Yaptıkları kazalar hakkında sigorta şirketlerine bilgi verirken, sürücülerin kendini kayıran açıklamalar sanki sayısızdır: “Görünmez bir araba beliriverdi, arabama çarptı ve hemen gözden kayboldu.”

“Dört yola yaklaştığımda büyük bir çalı yükseliverdi ve dört yol görünmez oldu.” “Bir yaya bana çarptı ve arabamın altına geçti”...

Boşanmakta olan insanların çoğu, eşinin evliliğe yeteri kadar önem vermediğini söyler...

Öğrenciler, sınavda iyi not aldıklarında, sınavın uygun, kendilerinin de takdire layık olduğunu söyler. Ama kötü not aldıklarında, sınavın insafsız olduğunu söylemeye eğilimlidir...

İnsanların çoğu kendilerini ortalamadan daha iyi sanır. Anketlere göre, müdürlerin 10’da 9’u kendilerinin ortalama diğer müdürlerden daha iyi olduklarını söylemiştir. Avusturyalıların 10’da 9’u kendi iş performansını değerlendirirken kendilerinin ortalamadan iyi olduğunu söylemiştir. Üç ayrı ankette, üniversite profesörlerinin 10’da 9’u kendilerinin ortalama diğer profesörlerden daha iyi olduğunu söylemiştir. Sürücülerin çoğu da, kaza sonucunda hastanede yatmak zorunda kalan sürücüler dahil, kendilerinin ortalama sürücülerden daha dikkatli ve becerikli olduğunu düşünmektedirler...

Çoğu kişi kendilerini ortalama emsal diğer kişilerden daha akıllı, daha yakışıklı ve daha önyargıdan arı saymaktadır...

829.000 lise son öğrencileriyle yapılan bir ankette, “diğerleriyle iyi geçinme yeteneği” konusunda öğrencilerin %0’ı (bu bir dizgi hatası değildir) kendilerinin ortalamadan aşağı olduğunu saymıştır. Aynı öğrencilerin %60’ı kendilerinin bu konuda ilk %10’una girdiğini, %25’i ise, ilk %1’ine girdiğini düşünmüşlerdir...

David G. Myers, Intuition: Its Powers and Perils

(New Haven, Connecticut: Yale University Press, 2002), 94-98.

Soru 1: Yazıya göre insanın yaygın tutumu nedir? Birlikte cevaplandıralım, sonra diğer soruya geçelim.

Soru 2: Bu yazıda, başkalarını hor görme tutumunun altında yatan nedenler olduğunu anlıyoruz. Bunun hakkında siz ne düşünüyorsunuz? Hangi nedenlerle başkalarını hor görüyorsunuz? Birlikte cevaplandıralım, sonra konumuza devam edelim.

TANRI BENİ HER ŞEYDEN SAKINIR

Matta 18:10-11 ayetlerini yüksek sesle okuyalım. “Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının!

Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler.”

Aşağıdaki öğretiyi okuduktan sonra soruları birlikte cevaplandıralım.

İsa Mesih'in "küçükler" derken kastettiği Matta 18. bölümün başında ortaya diktiği küçük çocuklarla betimlediği alçakgönüllü, Tanrı'nın egemenliğinde değerli, şefkate muhtaç, önemsenen kişilerdir. Aslında kilisedeki tüm kardeşlerdir. Tanrı'nın gözünde hepimiz değerliyiz. Çünkü İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümü hepimiz içindir ve Tanrı'nın bize olan sevgisinin kanıtıdır.

Ancak yine de özellikle dikkatimizi çekmek, Tanrı'nın gözünde bir başka kardeşin değerini iyice anlamamız için "küçükler" ifadesine iyice odaklanmaktadır. Onları hor görmekten sakının! Bir önerme değil, emir olarak anlamamız gereken bir cümledir.

Neden birilerini hor görüyoruz? Bunun birkaç sebebi olabilir. Benliğimiz bizi herkesten iyi olduğumuza inandırır. Bunu ispat etmek içinde karşıdakinin saygıya değer olmadığını, herkesin bizden kötü olduğunu düşünmeye başlarız. Bu elbette yavaş yavaş sözlerimize, hareketlerimize yansır. Bizden daha zayıf, farklı düşünen, küçük kardeşlerimizi hor görmeye, aşağılama tutumu içine gireriz.

Bir gücü elinde bulundurduğunu bir başkasına bu şekilde ispat etmeye çalışabiliriz. Bilgimizi, yetkimizi, hizmetimizi bir başkasına baskı aracı olarak kullanabiliriz. Böylece "kimin patron olduğunu" onlara gösterme çabasına gireriz.

Kendi zayıflıklarımızı örtbas etmeye çalışabiliriz. Oysa hepimiz zayıfız. Kimse Tanrı'nın önünde güçlü değildir. Yine de bu gerçeği unutup bir başkasına zayıflıklarımızla ilgili bir şey söylemesine fırsat vermemek için karşıımızdaki kişinin zayıflıklarını gün yüzüne çıkarıp onları aşağılayabiliriz.

Soru: Başkalarını hor görme tutumunu hangi sıklıkta etrafınızda görüyorsunuz? Böyle bir tutum size ne hissettiriyor? Birlikte cevaplandıralım, sonra konumuza devam edelim.

Bu düşünce ve davranış şekli İsa Mesih'in Matta 18. bölümün 1. ayetinden bu ayete kadar bize anlatmaya çalıştıklarının tam tersidir. Tanrı'nın Egemenliği'ne ait kişilerin, yani kilisenin içindeki üyelerin davranışları asla böyle olmamalıdır.

Tanrı'nın önünde kimse kimseden daha iyi değildir. Tanrı'nın lütfuyla hepimiz kurtulduk. Bu bizim özsaygımızı destekleyen bir gerçektir. Kendimize saygı duyduğumuzda, Tanrı tarafından sevildiğimizi anladığımızda bir başkasını küçük görmek, hor görmek tutumu bizden uzak olacaktır. Yetki, bilgi ve önde olmak kimsenin elinde bir güç değil, yine Tanrı'nın armağanıdır. Bunlara sahip olmamızın sebebi Tanrı'nın onları bize vermesidir. Bu armağanlar kilisenin gelişmesi ve güçlenmesi içindir.

Pavlus Tanrı'dan, "lütfum sana yeter" diye duymuştur. "Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır" dedi. İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim." (2Ko. 12:9). Güçsüzlük bir aşağılanma değil, tam tersine bir sevinç kaynağıdır bizim için.

İsa Mesih özellikle bu küçüklerin meleklerinden bahsederken bize Tanrı'nın gözünde kardeşlerimizin ne kadar değerli olduğunu bir kez daha hatırlatmak ister. Gözümüz sadece görünen şeylere dönük olmamalıdır. Bizler sadece dünyada yaşayan varlıklar değil, ruhsal varlıklarız. Bu yüzden ruhsal olarak da düşünmek zorundayız. Tanrı'nın çocuklarının melekleri vardır. İbraniler 1:14 bunu açıkça ifade ediyor: "Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?" Bu gerçek kardeşlerimizle ilişkimizde unutmamamız gereken bir yöndür. Tanrı'nın çocukları ruhsal dünyaya aittirler.

Soru: Tanrı'nın "küçük"lere bu kadar değer verip onları koruması hakkında ne düşünüyorsunuz? Tanrı'nın bu tavrı ilişkilerinizde nasıl bir düşünce ve tutum değişikliği yaratma ihtiyacı hissettiriyor? Birlikte cevaplandıralım, sonra konumuza devam edelim.

BENİ HOR GÖRME KARDAŞIM

Bir topluluk içinde birçok kültürden, alışkanlıktan, sınıftan, gelenekten, maddi düzeyden, kariyerdan kişiler vardır. Aşağıda bazı örnek diyaloglar okuyacağız. Bunları "hor görme" tutumu açısından düşünerek her örnek için aşağıdaki değerlendirmeleri yapalım.

- *Kişilerde nasıl bir tutum, düşünce ve davranış olduğunu aramızda konuşalım.*
- *Bu tutum ve düşüncenin tam tersi nasıl bir davranış sergilenebilirdi, fikrimizi söyleyelim.*

Ali telefonu kapattıktan sonra Sefa'ya dönerek:
Bu Zeki beni çok yoruyor. Her defasında aynı konular hakkında konuşup, dertlerini anlatıp kapatıyor. Benim ne halde olduğumu bile sormuyor. Her dakika onu dinliyorum, benim kilisede abilik yapmam bunu gerektiriyor mu?

Derin ve Gül konuşuyorlar:

Gül: Derincim seni de çağıracaktım ama İngilizcen yeterli olmadığı için anlamazsın diye çağırmadım.

Derin: Çok güzel bir hizmet. Ben de çocuklar için hizmet etmek istediğim için o toplantıya katılmayı isterdim.

Gül: Ya keşke, ben çok şey öğrendim o toplantıda.

Gerçekten çok bereket aldım. Keşke İngilizcen daha iyi olsaydı...

"Ben anlamıyorum," dedi Ahmet. "Kutsal Kitap'ı okumuyorlar mı? Anlamadılar mı? Bence bu yiyeceği yemek hiç de günah değil, bu içecek de öyle."

Bülent: "Ama" dedi, "Belki onlar Kutsal Kitap'ı o şekilde anlamıyorlar. Bence sen de bu konuda tartışmasan daha iyi

olur."

Ahmet: "Hayır canım, biz özgürüz, lütuf var. Bence herkesin bunu anlaması lazım."

Gönül: "Tapınmada eğer Erkan'ı çağıracaksan ben gelmeyeceğim."

Hayri: "Neden? Ne yaptı Erkan sana? Aranızda bir şey mi oldu?"

Gönül: "Hayır yok. Ama ilahileri öyle tuhaf söylüyor ki! Şivesi mi bozuk, Türkçeyi sanki bilmiyormuş gibi. Abartıyor. Onunla aynı sahnede olmak istemiyorum gerçekten."

UYGULAMA

Hepimizin hor gördüğü kişiler olup olmadığı konusunda yüreğimizi yoklamamız gerek.

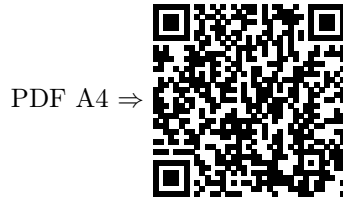
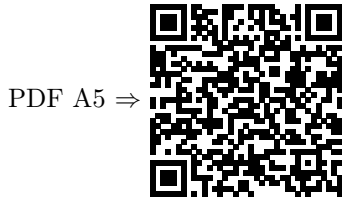
Bu hafta kendimizi sınavalım:

- Bizden daha farklı kardeşler hakkında nasıl düşünüyor ve davranıyoruz?
- Kilisemizdeki kişileri maddi durumlarına bakarak; az kazananları aşağı görüyor ya da onların zenginlikleriyle alay ediyor muyuz?
- Kutsal Kitap'ı bilip bilmedikleri, dua etme tarzları, ilahi söyleme istekleri ya da hizmet etme şekilleri yüzünden kimleri eleştiriyoruz?

Kilise hizmeti içindir; parayla satılmaz.

- Bu dersten öğrendiklerinizi kendi cümlelerinizle, kendi çiziminizle, hatta kendi şiirinizle ifade edebilirsiniz.

Resimlerin telif hakkı: Shutterstock (www.shutterstock.com) veya kamu malı.

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor. 2.Ko.3:18